

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XIX. Triumphalis ingressus ad passionem in Jerusalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Epitoma
VI
TAB
CHRISTI
ANN.
XXXIV.
cos illu-
minat &
Iericho
digressus.
Matt. 20

ecce duo cæci sedentes secus viâ, audierunt quia Iesus transiret: & clamaverunt dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. Turba autem increpabat eos ut tacerent. At illi magis clamabant, dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. Et stetit Iesus, & vocavit eos, & ait: Quid vultis ut faciam vobis? Dicunt illi: Domine, ut aperiantur oculi nostri. Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum.

5.
Cena in
domo Si-
monis le-
prosi
Ioan. 12.

Jesus ergo antequam dies pasche venisset Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus quem suscitavit Iesus. Fecerunt autem ei cenam ibi, & Martha ministrabat; Lazarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo. Cùm autem esset in Bethania in domo Simonis leprosi, & recumberet; Maria accessit ad eum habens alabastrum unguenti nardi, pistici, pretiosi, & unxit pedes ejus, & exersit capillis suis, & fracto alabaistro effudit super caput ipsius recubentis, & domus impleta est ex odore unguenti. Dixit ergo unus ex discipulis ejus, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus: Quare hoc unguentum non vœniit trecentis denariis, & datum est egenis? Dixit autem hoc, non, quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat. Sciens autem Iesus, dixit: Sine illam: bonum opus operata est in me: pauperes enim semper habetis vo-

Matt. 26
Maria
Magdale-
na ungit
Dominum
nardo.
Mar. 14.
Ioan. 12.
Iudas

Iscario-
tes indi-
gnatur.

Iesu Ma-
ria factum
defendit

biscum, & cùm volueritis, potestis illis benefacere: me autem nō semper habetis. Mittens hæc unguentum hoc in corpus meum, prævenit ungere corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis, ubicumque prædicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, dicetur & quod hæc fecit, in memoriam ejus. Cognovit ergo turba multa ex Iudæis, quia Iesus illic est: & venerunt, non propter Iesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis. Cogitaverunt autem principes sacerdotum, ut & Lazarum interficerent: quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum.

Iudæi
contra
Christum
& Laza-
rum con-
spirant.

CAPUT XIX.

Triumphalis ingressus ad passionem in Ierusalem.

1. Iesu insidens asino venit Ierosolymam.
2. Flet super civitatem, ejusque ruinam prædicit.
3. Vendentes & ementes eicit e templo.
4. Gentiles ipsam adeunt per Philippum. Vox de celo eum clarificat.

IN crastinum autem, cùm appropinquasset Iesus Ierosolymis, & venisset Bethphage ad montem Oliveti, misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castrum, quod contra vos est, & statim invenietis asinam alligatam, & pullum cum ea, super quem nemo adhuc hominum sedit, solvite, & adducite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit, dicit, quia Dominus his opus habet, & confestim dimittet eos.

1.
Venit
Iesus Ier-
solymam
asinum in-
sidentem.
Ioan. 12.
Matth.
21.

Hoc

MARGARITUM SPIRITUALE.

SPITO-
ME VI-
TAR
CHRISTI
ANN.
XXXIIV.
Adim-
plentur
de hoc
proph-
tia.

Strenit ei
turba ve
stis & ra-
mos pal-
marum.
Luc. 19.
Ioan. 12
Matt. 21
Marc. 11

Osfanna
in excel-
sis.

Luc. 19.

3.
Iesus flet
super ci-
vitatem,
ajnu. rui-

Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem: Dicite filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subiugalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. Et adduxerunt asinam & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta tua, & cum desuper sedere fecerunt. Eunte autem illo, plurima turba quæ venerat ad diem festum, acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & straverunt vestimenta sua in via: alii autem cædebant frondes & ramos de arboribus, & sternerant in via. Et cum appropinquaret jam ad descensum montis Oliveti, cœperunt omnes turbæ descendentium, quæ præcedebant & quæ sequebantur, gaudentes laudare Deum voce magna, super omnibus quas viderant virtutibus, & clamabant dicentes: Osfanna filio David: Benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. Benedictum quod venit regnum patris nostri David. Pax in cælo, gloria in excelsis, Osfanna in altissimis. Et quidam Pharisæorum de turbis, dixerunt ad illum: Magister, increpa discipulos tuos. Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.

Et ut appropinquavit, videns civitatem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad

pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te: & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te undique, & ad terram prosternent te, & filios tuos qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ.

Et cum intrasset Ierosolymam, commota est universa civitas, dicens: quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Iesus Propheta à Nazareth Galilææ. Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lazarum vocavit de monumeto, & suscitavit eum à mortuis. Propterea & obviam venit ei turba, quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. Et intravit Iesus in templum Dei, & eiciebat omnes vendentes & ementes in templo, & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit: & dicit eis, Scriptum est: Domus mea, domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo, & sanavit eos. Videntes autem Principes Sacerdotum & Scribæ mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hofanna filio David, indignati sunt, & dixerunt ei:

Au-

nam de-
plorat.

3.
Populus
Christum
cōfiteatur,
Pharisei
murmur-
antibus.
Matt. 21
Ioan. 12

Iesu eji-
cit nego-
tiosos de
templo.
Matt. 21

EPITO-
BA VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXIV.
Respon-
det Phari-
saei indi-
gnanti.
Gm.
4.
Gentiles
rogant
Philippu,
ut eos ad
Iesum
adducat.
Joan. 12.

Non de
caelo Ie-
sum cla-
rificant.

Audis quid isti dicunt? Iesus au-
tem dixit eis: Utrique; numquam
legistis, quia ex ore infantium &
lactentium perfecisti laudem?
Erant autem quidam gentiles,
ex his qui ascenderant ut adora-
rent in die festo. Hi ergo accesserunt
ad Philippum, qui erat à
Bethsaida Galilææ, & rogabant
eum, dicentes: Domine, volumus
Iesum videre. Venit Philippus, &
dicit Andreæ: Andreas rursus
& Philippus dixerunt Iesu. Iesus
autem respondit eis, dicens: Veni
hora, ut clarificetur Filius homi-
nis. Nunc anima mea turbata
est. Et quid dicam? Pater, sal-
vifica me ex hac hora. Sed pro-
pterea veni in horam hanc. Pater,
clarifica nomen tuum. Venit ergo
vox de caelo; Et clarificavi, &
iterum clarificabo. Turba ergo,
quæ stabat & audierat, dicebat
tonitruum esse factum. Alii dice-
bant: Angelus ei locutus est. Re-
spondit Iesus, & dixit: Non pro-
pter me hæc vox venit, sed pro-
pter vos. Nunc iudicium est mundi:
nunc princeps hujus mundi
ejicietur foras. Et ego si exalta-
tus fuero à terra, omnia traham
ad meipsum. Hoc autem dice-
bat, significans quia morte esset mo-
giturus.

CAPUT XX.

De consummatione sæculi.

- 1. Iesu maledixit ficulneæ.
- 2. Quæ proinde aruisse inventa est.
- 3. Docet in templo, ostenditq. quod sit magi-

mum mandatum, & quod simile manum.
4. Prædicat eversioem templi. Loquitur de
consummatione sæculi.
5. De iudicio finali & generali.

ET cùm jam vespera esset hora,
Abiit foras extra civitatem in
Bethaniam cum duodecim, ibi-
que mansit. Manè autem rever-
tens in civitatem, esuriit. Cum-
que vidisset fici arborem unam se-
cus viam, venit ad eam, si quid
fortè inveniret in ea. Et nihil in-
venit, nisi folia tantùm: non e-
nim erat tempus ficorum. Et ait
illi: Numquam ex te fructus na-
scatur in sempiternum. Et arefa-
cta est continuò ficulnea. Et ve-
niunt Ierosolymam. Et erat do-
cens in templo. Principes au-
tem Sacerdotum, & Scribæ, &
Principes plebis quærebant illū
perdere, & non inveniebant quid
facerent illi. Omnis enim popu-
lus suspensus erat, audiens illum.

Et cùm vespera facta esset, egre-
diebatur de civitate. Et cùm ma-
nè transirent, viderunt ficum aridam
factam à radicibus, & mirati
sunt discipuli. Et recordatus Pe-
trus, dixit Iesu: Rabbi, ecce ficus,
cui maledixisti, aruit. Respon-
dens autem Iesus ait eis: Habetis
fidem Dei. Amen dico vobis, quia
si habueritis fidem, & non hæsitaveritis,
omnia quæcumque petieritis in oratione,
evenient vobis. Et veniunt rursus Ierosolymam.

et docente illo populum in
templo, & evangelizante, Phari-
sæi convenerunt in unum: & in-
terrogavit eum unus ex eis Legis
doctor,

1.
Maledi-
ctio ficul-
neæ ste-
rilis.
Marc. 11
Matth. 21

Luc. 19
Iudæi in-
sidiantur
Christo

2.
Ficus ar-
ruit em
maledic-
tione
Domini.
Marc. 11
Matth. 21

Fidei est
fiducia

3.
Manda-
tum me-
um, Dei dile-
ctio, &